

ÜYELERİMİZİ TANIYALIM

Nursel GÜNDÜZ

E. Birinci Sınıf Emniyet Müdürü, TEMÜD-DER Kurucu Üye

- **Kendinizi tanıtır mısınız:** 23 Mayıs 1947 Ankara doğumluyum. Atatürk İlkokulu'ndan sonra iki yıl Cebeci Ortaokulu'na devam ettim. Daha sonra Yenimahalle Kız Lisesi'ni bitirdim.
- **Mezun Olunan Üniversite:** A.Ü Dil ve Tarih Coğrafya Fakültesi mezunuyum.
- **Nerelerde çalıştınız:** Mesleğe muamelat memuru olarak Eğitim Daire Başkanlığında başladım. Kısa süre sonra komiser muavinliğine atandım. Lise yıllarımda İngilizcemi geliştirmek üzere Türk Amerikan Kültür Derneği' ne devam etmiş, orada bazı kamu kuruluşlarından burslu olarak gelenleri gözlemlemiştim. Polisimizin yabancı dil öğrenmesine katkıda bulunmak üzere (henüz yeni memurken) konuyu meslek büyüklerime arz ettim. Genel Müdür Yardımcısının da onayı ile, girişimde bulundum. İlk etapta Polis Akademisi (Enstitüsü) öğrencileri için 25 adet burs sağladım. Daha sonraki yıllarda İngiliz, Alman, Fransız Kültür derneklerinden de yüklü sayıda burslar temin ettim. Bursların hiç bir karşılığı yoktu. Tek şartım başarılı olmalarıydı. Aksi halde devam edemezlerdi. Her dönem notlarını tek tek takip ederdim. Burslar yıllarca devam etti. Uzun zaman sonra emniyet müdürü olarak ziyaretime gelen bir kardeşim: “Biz arkadaşlarla aramızda konuşurduk. Hepimiz küçük yaşta ailelerimizden ayrılıp, yatılı okula gelmiştik. Siz bizimle ve derslerimizle çok ilgilenirdiniz. Biz sizde anne şefkati bulurduk demiş” ve beni duygulandırmıştı. Komiser olduğum dönemde de terörle mücadelede eğitim eksikliğini telafi için komando eğitimi önerisini getirdim. Kabul gördü. Jandarma Genel Komutanlığında, açılması planlanan kursa destek için bir yazı hazırladım. Eğitim Daire Planlama Şube Başkomiser Mustafa Öncül'le komutanlığa gittik Komutanlarla çok olumlu bir görüşme yaptık. Foça Komando Okulu'nda kurs açılacaktı Kurslar Müdürü Albay, biz program ve protokolü hazırlayalım, yarın gelin imzalayalım dedi. Biz mutlu mutlu şubeye döndük. Daire Başkanı F.E, Genel Müdür Yardımcısı A.E' yi aradı. Telefonda kıyamet

koptu. Zaten yazıyı pek olacağına inanmayarak, asık suratla imzalamıştı. Öyle bağıırıyordu ki biz bile rahatça duyuyorduk. Nereden çıkardınız bu işi, ödenek yok, bilmem ne yok. Gitsinler bakalım nasıl temizleyecekler bu işi görelim, dedi. Endişe dolu, uykusuz bir geceden sonra komutanlığa gittik. Dosya hazır. Heyecanla okudum. İaşe, ibate ve tüm mühimmat komutanlıkça karşılanacak, ayrıca spor ayakkabı ve eşofman tahsisi yapılacaktı. Bizden tek istekleri, Ankara'dan İzmir'e yapılacak mühimmat sevkiyatı güvenliği için, güzergahtaki il sınırları içinde eskort araç görevlendirilmesiydi. Sevgili arkadaşımınla belgeleri imzalayıp, rahatlamış olarak şubeye döndük. Daha sonra Bolu Dağ ve Komando Tugay Komutanlığı ve Siirt Mekanize Tugay Komutanlığı'nda kurslar açıldı. Bu kurslar terörle mücadele birimlerinin kurulmasına temel oldu. Sonraki yıllarda Sosyal Hizmetler Daire Başkanlığında görev yaptım. O zamanki Genel Müdürümüz Saffet Arıkan Bedük'ün talimatıyla açılması planlanan Emniyet Genel Müdürlüğü Kreş ve Gündüz Bakım Evi'ni kuruluşunu yaptım. Kreş üniversitelerin çocuk gelişimi bölümlerinde örnek olarak gösterildi. Jandarma Genel Komutanlığı, Başbakanlık, Bayrak Garnizonu, TRT yetkilileri gelerek, kendi Kreşlerinin kuruluşu için bilgi ve destek aldılar. 2000 yılında isteğimle emekli oldum.

- **Nerede Yaşıyorsunuz:** Evliyim. Bir oğlum var.

Halen, doğduğum il olan Ankara 'da yaşıyorum. Emekli olduğum sırada Emekli Emniyet Müdürleri Derneği'nin kuruluşunu planlayan değerli meslektaşlarım bana da kurucu üyelik önerisini getirdiler. Memnuniyetle kabul ettim. Yoğun bir çalışma sonucu Derneğimiz kuruldu. Kıymetli arkadaşlarımla birlikte ilk yönetim kurulunda görev yaptım. Kısa süre içinde dergi çıkarma hazırlığına geçildi ve Çağın Polisi Dergisi yayın hayatına girdi. Ayrıca dernek adının Türkiye Emekli Emniyet Müdürleri Derneği olarak tescillenmesi için yoğun emek sarf edildi ve gerekli prosedür tamamlanarak, isim onaylandı. Tabii bu arada sevgili arkadaşım Özgüner Polat'ın emekleri de unutulmaz. Mekânı Cennet ruhu şad olsun. Diğer taraftan sivil toplum kuruluşlarındaki çalışmalarım başladı. Çayyolu Eğitim Kültür ve Geliştirme Vakfı kurucu üyesi ve başkanım. Vakıf olarak, Atatürkçü Düşünce Derneği, Tüketici Hakları Derneği, Türk Üniversiteli Kadınlar Derneği vb. 35 derneğin Çayyolu- Ümit köy şubeleri ile Çay yolu Spor Kulübü'nden oluşan Çay yolu Platformu' nun kuruluşuna destek verdim ve yönetim kurulunda görev yaptım. Beysukent Yaşlılara Saygı Derneği Başkanı olarak, Uluslararası Yaşlılara Saygı Federasyonu UYSAF'ın kuruluşunda yer aldım. 2014 yılında Vakfımızın çatısı altında Çay yolu Vakfı Türk Müziği Korosu'nu kurdum. Koro halen Gordion AVM yakınındaki UYSAF salonunda çalışmalarına devam ediyor. 2005 yılında kaybettiğim babam gazeteci, şair, yazar Halil Soyuer ve Anadolu Ajansı'ndan emekli Annem Münevver S. anısına “Kazdağı Eteklerinden Ankara Doruklarına” adlı anı biyografi kitabımı yayınladım.

- **Mesleki Anı:** 1978 yılında inceleme ve araştırma amacı ile değişik branşlarda gruplar halinde İngiltere 'ye gönderilmiştik. Dönüşümüze yakın günlerden birinde yalnız olarak Londra'nın ünlü mağazası Selfridges'e gitmiştim. Müzik seti alacaktım. O bölümde bazı ürünleri inceledim. Yanıma gelen genç görevliye, müzik seti alacağım ama teknik özelliklerden pek anlamam. Ben seti Türkiye'ye götüreceğim. Parça sorunu çıkarmayacak, düzgün bir ürün önerir misiniz diye sordum. Tamam, aşağıda bilgisayarda bakayım dedi, gitti. Hemen yanımda 45 yaşlarında bir erkek de ürünleri inceliyordu. Görevli çıkınca bana döndü,“ siz aldığınız seti Türkiye' ye götüreceğinizi söylediniz, doğru mu”, dedi. “Evet”, dedim. “Siz Türk müsünüz” dedi. “Yine evet”, dedim. “Gece Yarısı Ekspresi' filmi izlediniz mi” dedi. “Hayır, izlemedim ama konuyu biliyorum”, dedim. (Ülkemizde gösterimi yasaktı. Londra'da ana cadde üzerinde bir sinemada oynuyordu ve sinemanın

önünde duvar boyu büyük bir afişi vardı. Arabayla geçerken görüyordum.) “Siz izlediniz mi “,dedim. Cevap “evet oldu. “Nasıl buldunuz”, dedim. “İğrenç “dedi. “Yani iğrenç olan Türklerin davranışı, öyle mi”, dedim. Biraz tereddütle, başını hafifçe yana eğildi, “yani gibi bir şey” söyledi. “Peki” dedim, “siz hiç Türkiye' ye gittiniz mi.”. “Hayır”, dedi. “Bu film dışında Türklerle ilgili herhangi bir fikriniz var mı”.. “Hayır”, dedi. “Gördüğüm kadarı ile siz sokaktaki sıradan İngiliz değilsiniz. Üst düzey ve donanımlı bir izlenim bıraktınız bende” dedim. Hafifçe gülümsedi, başıyla onayladı. “Peki” dedim. “Siz, bana göre seviyesiz, art niyetli bir yönetmenin tek bir filmi ile bir millet hakkında nasıl böyle bir önyargıyı benimsediniz”. Kızardı, yutkundu, bir sessizlik oldu. Sonra “haklısınız, bir daha asla böyle bir hataya düşmeyeceğim” dedi. Biraz sohbet ettik. En kısa sürede Ülkemizi görmesini önerdim. “Tabii ki”, dedi. Ayrılırken omzuma dokundu. “Tanıştığımıza memnun oldum” dedi. Aradan yıllar geçti... Filmin yasağı kalktı. Bir TV kanalında izledim. Hayatımda çok az yer alan keşkelerden birini yaşadım. Oradaki dişleri eksik, gerçekten iğrenç polis tiplmelerini görünce, ah, keşke filmi o zaman izlemiş olsaydım. Çantamdan kimliği çıkarıp, “üstelik ben şu anda burada görevli olarak bulunan bir Türk polis komiseriyim”, diyebilseydim.. Ah bu yasaklar... Ah bu yasaklar.. Dinmeyen sızımız..

Derneğimiz, dönemler halinde görevi devralan değerli yönetim kurulu üyelerinin özverili çalışmaları ile gelişme kaydetmekte, iletişim alanında da memnuniyet verici bir hizmet yürütmektedir.

Çağın Polisi Dergisi'ne gelince, yayın hazırlıkları, ilk sayıyı elimize alışımızın heyecanı bu gün gibi aklımda. Her sayısına özenle emek veren, dijital alanda gelişme ortamı yaratan meslektaşlarıma teşekkür ediyor, başta rahmetli Özgüner Polat olmak üzere, emeği geçen tüm arkadaşlarımı şükranla yad ediyorum.